

RECHTSPRAAK

Keolis Nederland B.V./OR Keolis concessiegebied

Ondernemingsraad had instemming werktijdenregeling redelijkerwijs niet mogen onthouden, nu maatstaf (plaspauze van vijf minuten bij ritten van meer dan drie uur) die hij hanteert in strijd is met de cao en werktijdenregeling een reële mogelijkheid biedt voor sanitaire stops.

Feiten

Keolis Nederland B.V. (hierna: Keolis) verzorgt het openbaar vervoer in verschillende delen (concessiegebieden) in Nederland. Per concessiegebied kent Keolis een ondernemingsraad. Op de dienstverbanden van de werknemers van Keolis is de cao Openbaar Vervoer van toepassing. Hierin is bepaald dat er geen dienstrooster/werktijd van kracht wordt dan nadat de ondernemingsraad daarmee heeft ingestemd. De cao is aangevuld met een bijlage met betrekking tot de berekening van de duur van pauzes. Keolis heeft een nieuwe werktijdenregeling ingevoerd voor haar chauffeurs. De Ondernemingsraad heeft echter niet met de werktijdenregeling ingestemd omdat hij vindt dat de buschauffeurs in veel ritten onvoldoende gelegenheid hebben om tussendoor sanitaire stops te houden. Hij heeft daarom het besluit tot invoering van de werktijdenregeling nietig verklaard. Keolis verzoekt de kantonrechter haar toestemming te verlenen om het besluit te nemen tot vaststelling van de werktijdenregeling. De Ondernemingsraad verzoekt de kantonrechter Keolis te verplichten zich te onthouden van handelingen die strekken tot uitvoering of toepassing van dit besluit.

Oordeel

De kantonrechter is het eens met Keolis en zal haar daarom in het gelijk stellen. De Ondernemingsraad heeft namelijk een verkeerde maatstaf aangelegd. In de bijlage bij de cao is geen concreet aantal minuten vastgelegd dat de ondernemer moet hanteren. Ook is niet vastgelegd dat sprake moet zijn van een mogelijkheid tot onderbreking op een goedgekeurde pauzelocatie. Volgens de cao-norm is de letterlijke tekst van de cao bepalend. De cao-partijen hebben in de eindversie bewust niet verder geconcretiseerd wanneer sprake is van een reële mogelijkheid tot een onderbreking. Als de uitleg van de Ondernemingsraad wel zou worden gevolgd, dan zou de Ondernemingsraad kunnen afdwingen wat in het landelijk overleg niet is gelukt. Een dergelijke uitkomst ondermijnt de principes die de totstandkoming van de cao bepalen. Terug naar de tekst dus om te toetsen of de werktijdenregeling in strijd is met de cao. Daarin is wel bepaald dat er sprake moet zijn van 'een reële mogelijkheid tot een

onderbreking'. Dat is de maatstaf en daaraan wordt getoetst. Naar het oordeel van de kantonrechter heeft Keolis aangetoond dat de door de Ondernemingsraad 'afgekeurde' diensten wel degelijk reële mogelijkheden bieden voor sanitaire stops, als de verschillende onderbrekingen bij elkaar worden opgeteld en de twee minuten extra speelruimte in aanmerking wordt genomen. Als een toiletbezoek langer duurt dan de duur van de in het rooster opgenomen onderbreking, kan een volgende ingeroosterde onderbreking worden overgeslagen zodat deze tijd weer wordt ingehaald. Dit vormt voor Keolis geen probleem. Bovendien hoeft niet 100% van de ritten binnen de rijtijd gereden te worden. De kantonrechter verleent Keolis toestemming om het besluit te nemen en wijst het verzoek van de Ondernemingsraad af.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 14-08-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:3813

Zaaknummer: 7809817 / ME VERZ 19-100

Rechters: A.M. Loots

Advocaten: R.J. Lindeboom en R.A. van Huussen

Wetsartikelen: 27 WOR